

הפטרת פרשת נח / הרב יהודה אפשטיין

ישעיהו נד א – נה ה

שיבת ישראל לארצו – מכת מחץ לכנסיה הנוצרית!

מיסודות האמונה הנוצרית הוא שעם ישראל הושלך מעל פניו של הקב"ה, אשר מאס בהם משום שלא קבלו על עצמם את האמונה באותו משיח שקר בהם הם מאמינים. במשך דורות על-גבי דורות, ידעו הנוצרים בעולם כולו, כי היהודים נועדו לסבול, וסבל זה היה אימות, כביכול, לאמונת הנצרות. האמת, כמובן, שונה בתכלית. עם ישראל סבל גלות ורדיפות בשל עזיבתו את בורא עולם, וידענו כל העת, כי יום יבוא ונשוב לחיות לפניו כרצונו. הנביא בהפטרה שלנו מדמה את יחסינו עמו ליחסי אשה ובעלה. האשה חטאה לבעלה, והוא שלחה מעל פניו, אך אין כאן גירושין גמורים. הוא מצפה לה שתשוב, ולכן הוא מודיע לה מראש שתכין את הקרקע לחיים המשותפים העומדים לפניהם. "הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל-תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי. כי-ימין ושמאל תפרכי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו. אל-תיראי כי-לא תבושי ואל-תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי-עוד כי בעליך עשיך ה' צב-אות שמו וגאלך קדוש ישראל א-להי כל-הארץ יקרא (נד ב-ה).

אין את כשאר הנשים! בועליך עשיך הוא ה' קדוש ישראל. הגויים לועגים לישראל בגלותם, אך הם אינם משכילים להבין, כי לעולם יש תכלית, וכאשר זו תתקיים, עם ישראל ישוב אל אדמתו. על משמעותו של הפסוק הראשון בהפטרה מתארת הגמרא ויכוח מעניין. "רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא-חלה כי-רבים בני-שוממה מבני בעולה אמר ה'" (נד א). ואומרת הגמרא במסכת ברכות י. – "אמר לה ההוא מינא [כנראה נוצרי או בן כת סוטה אחרת] לברוריא [אשת ר' מאיר]: כתיב "רני עקרה לא ילדה", משום דלא ילדה - רני? אמרה ליה: שטיא! שפיל לסיפיה דקרא [טיפש! תתבונן בסוף הפסוק], דכתיב: כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר ה'; אלא מאי עקרה לא ילדה - רני כנסת ישראל שדומה לאשה עקרה, שלא ילדה בנים לגיהנם כותייכו".

לגויים נראה שהם נהנים ואנחנו סובלים. אך כל הנאתם היא חולפת. הם יולדים בנים לגהנום. עם ישראל יכול לשמוח גם בהיותנו בבחינת אשה עקרה. כי אנו יודעים מי הוא בעלנו, מי הוא עושה ויוצרנו, מי שומר אלינו אמונים.

כל הדברים הללו נכתבו והיו שגורים על פינו במשך מאות בשנים. אולם בפועל, המציאות הייתה קשה, והיינו זקוקים לאמונה חזקה כדי לעמוד מול ה"מציאות", בה הנוצרים חזקים ואנחנו שפלים. אולם במאה השנים האחרונות החלו הנבואות הללו להתגשם בצורה מופלאה. כעת רואים כל באי עולם כמה שוטים הם הנוצרים. כעת כולם יודעים, כי אכן ה' שמר לנו אמונים. כעת זכינו לראות כיצד העקרה ילדה את בניה, והכנסיה הנוצרית נחלה את תבוסתה. בקרוב גם יתקיים הפסוק בהמשך ההפטרה - "וכל-בניך למודי ה' ורב שלום בניך" (נד יג).